

מדינת ישראל

הממשלה הזמנית

הכרזה

אל כל תושבי מדינת ישראל

אזרחים,

בתקופת מבחן עליון, בימי התקפת-זדון של אויבים, נוטלת הממשלה הזמנית את השלטון בישראל לידיה. מדינתנו מגלמת בתוכה את מיטב החזון של דורות. על הגשמת חזון זה אנו מצווים להגן בכל הכוח, בכל תוקף ההחלטה.

אין אנו בודדים במערכותינו, לימינו העם היהודי בתפוצות. לימינו מצפון האנושות הנאורה. אך עיקר המעמסה, עיקר האחריות עלינו. כחומה בצורה יעמוד הישוב בבנין המדינה ובהגנתה.

הממשלה הזמנית קוראת לכל אזרחי המדינה להתלכד סביבה בשקידה על גיוס כל הכוחות, כל כושר המעשה, כל היכולת והמסירות והחוסן המוסרי למאמץ המלחמה, למאמץ למען הנצחון והשלום. נקיים החוק והסדר. נשמור על קור-רוחנו. נחשל עצמנו לקראת כל נסיון וכל מבחן. אל יהיו פורקי-עול ופורצי-גדר בתוכנו. נחיה חיי צנע, נגביד את הייצור, נעמיד את אוננו והוננו לרשות המערכה, העליה והבנין, בנכונות לקרבן, בשויון הקרבן - ערובה לנצחוננו.

בלי קרבנות דמים ודמע, בלי הקרבת רכוש ונפש, בלי עמל ויגיעה של כולנו לא יינתן לנו הנצחון. ברבבותיו נקרא היישוב אל הנשק. שמחת הימים הגדולים מלווה יגון על הנופלים בקרבות בשדות-המולדת. קרבנם ידצה. כבוד לגיבורינו.

את שמחתנו נעצור בלבנו, כי את מיטב המרץ והלהט נשקע במאמצים לפלס דרך לבנין מדינתנו, לקידומה ולהפרחתה למען קיבוץ גלויותינו, למען רווחתם ואשרם של כל אזרחי המדינה בלי הבדל גזע, לאום ודת.

הוטלנו לתוך מלחמה אכזרית. אך נזכור: בתוך תחומי מדינתנו יוסיפו להיות אזרחי בני העם הערבי-ולרבים להם לזרא המלחמה הזאת. את זכויותיהם, זכויות-אזרח שוות, מצווים אנו לקיים. פנינו לשלום. ידינו מושטות להם לשותפות בבנין המולדת.

אזרחים,

נשמור על כבוד מדינתנו הצעירה. כל אחד ערב לה בהתנהגותו. בטוהר עמידתו. בנקיון כפיו. כל אחד ערב לבטחונה ולעתידה.

אזרחים,

לנשק, למאמץ המלחמה, לבנין המולדת.

הממשלה הזמנית